

Komentář k přijetí Dohody o našich vzájemných vztazích

Jedním z témat, kterým jsme se zabývali v rámci Cesty obnovy, je Dohoda o vzájemných vztazích.

Důvodem proč se zabývat tímto tématem je, abychom se jako společenství shodli na principech, kterých se chceme držet ve vzájemných vztazích, komunikaci a případných konfliktech, které mohou nastat a vlastně už i nastávají, když hledáme, jak náš sbor otevřít vnitřní obnově, jak ho dále směřovat.

Jak jste mnozí z vás správně vyslovovali, principy pro naše vztahy a komunikaci nám dává Bible. Bible je rozhodně dostatečným vodítkem pro tuto oblast našeho soužití; snahou „dohody“ není něco k ní přidávat, byl to prostředek, jak si pojmenovat tyto biblické principy a aktualizovat si je sami pro sebe tak, abychom jim rozuměli a uměli je uplatňovat v konkrétních situacích našeho života a společenství.

K tomu procesu jsme přizvali zkraje tohoto roku i sbor: všechny existující skupinky ve sboru (které zahrnují cca 70 lidí) se snažily nacházet a pojmenovávat principy pro vzájemné vztahy a komunikaci, které vnímají z Bible a praxe svého křesťanského života jako důležité. Všechny podněty se shromáždily a zpracovaly do podoby návrhu dohody, která byla diskutována na setkání členů sboru, několikrát upravována a poslána členům také v prázdninovém dopise pro sbor.

Toto je její aktuální podoba, mohla by mít mnohé jiné podoby a nejspíš díky novým situacím, které na které budeme chtít v budoucnu reagovat, se bude její podoba měnit, ale to není podstatné. Důležitý byl a je proces hledání těchto principů a ještě důležitější je, jak se nám bude dařit podle nich v našem společenství žít.

Biblické zakotvení Dohody o našich vzájemných vztazích se kazatel Roman Toušek pokusil pojmenovat ve dvou kázáních – [O bunkrech](#) a [O smlouvě](#).

Přijetí Dohody vnímáme jako konkretizování našeho členského slibu, ve kterém jsme vyjadřovali touhu a snahu být plnohodnotnou součástí Kristovy církve. Dohoda je živým dokumentem, ve kterém vyjadřujeme naši snahu promýšlet a aplikovat, co tento slib znamená v praxi. Formou přijetí Dohody je svobodné ústní vyjádření členů a přátel našeho sboru slovy „S důvěrou v Boží pomoc slibuji“ a je možné se připojit a svůj slib obnovovat při každém slavení společné Večeře Páně.

DOHODA O VZÁJEMNÝCH VZTAZÍCH

Aneb vzájemné vztahy jako zrcadlo našeho vztahu s Bohem.

O našem společenství

1. CHCEME BÝT VZTAHOVÉ SPOLEČENSTVÍ

Ve smyslu obrazu církve jako Kristova těla vzájemně usilujeme o blízké, maximálně upřímné a otevřené vztahy - jako hmatatelný projev a ovoce našeho vztahu s Bohem.

O nakládání s našimi odlišnostmi a nedokonalostmi

2. VZÁJEMNÉ ODLIŠNOSTI (v názorech, postojích apod.) PŘIJÍMÁME JAKO PŘIROZENÝ PROJEV SPOLEČENSTVÍ A PŘÍLEŽITOST K RŮSTU VZÁJEMNÉ LÁSKY V KRISTU

Odlíšnosti a případné konflikty nevnímáme jako problém, ale snažíme se v nich objevovat, co v praxi znamená milovat se vzájemně Kristovou láskou.

3. NAŠE NEDOKONALOSTI A SLABOSTI VNÍMÁME V PRVÉ ŘADĚ JAKO NENAHRADITELNÉ MÍSTO PŮSOBNÍ BOŽÍ MILOSTI

Právě tam, kde narážíme na naše slabosti a nedokonalosti, si můžeme lépe než kdy jindy uvědomovat naši závislost na Božím bezvýhradném přijetí, odpuštění a naději. Totéž si chceme projevovat i navzájem

4. PROJEVEM NAŠÍ LÁSKY JE ZCELA PŘIJÍMAT SEBE I DRUHÉ.

... takové, jací opravdu jsme, v dobrém i ve zlém.

O jednání s druhými

5. JSME SI VĚDOMI VLASTNÍ ZRANITELNOSTI I ZRANITELNOSTI DRUHÝCH

S tímto vědomím spolu chceme jednat a komunikovat.

6. CHCEME BRÁT VÁŽNĚ VŠECHNY NAŠE EMOCE I EMOCE DRUHÝCH

Ty tzv. „pozitivní i negativní“.

7. VZÁJEMNÁ NEDOROZUMĚNÍ ČI ZRANĚNÍ NESKRÝVÁME A NEPOTLAČUJEME

Naše vzájemná nedorozumění, zklamání či zranění nechceme skrývat a potlačovat, ale naopak vynášet na světlo, citlivě vyjadřovat a trpělivě uzdravovat

8. JSME SI VĚDOMI, ŽE ODPUŠTĚNÍ BÝVÁ HLUBOKÝM, ČASTO DLOUHÝM A BOLESTNÝM PROCESEM

Vnímáme ale, že je důležité do tohoto procesu vstupovat.

O nastavování zrcadla

9. KDYŽ VIDÍME „TŘÍSKU V OKU BRATRA“, SNAŽÍME SE VŽDY ZKOUMAT TAKÉ „TRÁM VE VLASTNÍM OKU“

Když nám vadí něco na druhém, snažíme se v první řadě zkoumat, jak to souvisí s námi samotnými, naším vlastním životem, s věcmi, které si o sobě neuvědomujeme a u sebe nevidíme.

10. DÁVÁME SI BUDUJÍCÍ ZPĚTNOU VAZBU, PŘEDEVŠÍM TU, KTERÁ POVZBUZUJE ČI CHRÁNÍ

Nechceme propásnout žádnou příležitost k ocenění druhého. Pokud vnímáme jako budující vyjádřit kritickou zpětnou vazbu, děláme to konstruktivně a s láskou, s připraveností vzájemného rozhovoru.